

РЕШЕНИЕ

№ 11326

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4005** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община, чрез процесуалния му представител, срещу решение от 08.02.2024 г., постановено по НАХД № 1909/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав. С решението съдът е отменил наказателно постановление (НП) СО-33-М-21-04-042/12.04.2021г., издадено от кмета на Столична община, с което на М. О. за нарушение на раздел I, т.7 от заповед № РД- 01-51/26.01.2021г. на министъра на здравеопазването на РБългария, на основание на чл.209а, ал.1 от Закон за здравето, е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лв.

С жалбата се твърди, че СРС е постановил съдебно решение в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, в частност такива свързани с компетентността на актосъставителя. Поради което счита, че въззивното решение следва да бъде отменено, като се постанови друго, с което се потвърди издаденото от кмета на Столична община наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Същият изразява писмено становище по касационната жалба като я

счита за неоснователна, а постановеното съдебно решение като правилно моли да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С Решение от 08.02.2024 г., постановено по НАХД № 1909/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав, е отменено наказателно постановление (НП) СО-33-М-21-04-042/12.04.2021г., издадено от кмета на Столична община, с което на М. А. за нарушение на раздел I, т.7 от заповед № РД-01-51/26.01.2021г. на министъра на здравеопазването на Р България, на основание на чл.209а, ал.1 от Закон за здравето, е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лв.

Районният съд е възприел следната фактическа обстановка, че във връзка с издадена от министъра на здравеопазването заповед № РД-01-51/26.01.2021г., с която били въведени извънредни протиепидемични мерки за времето от 01.02.2021г. до 30.04.2021г. на територията на Р България - правила за хигиена и дезинфекция, мерки при работа с клиенти, носене на маски и др., служители от Столичния инспекторат, въз основа на заповед № СОА20-РД09-2654/22.10.2020г. на кмета на СО, на 05.02.2021г., извършили проверка в търговски обект - магазин MARELLA, находящ се в [населено място], район „Оборище“, [улица], МОЛ „С.“. При проверката в обекта било констатирано, че М. А., която се намирала в обекта, не е изпълнила въведена със заповед на МЗ протиепидемична мярка, като няма поставена защитна маска за лице, която покрива изцяло носа и устата. Предвид установеното св. М. съставила спрямо А. АУАН № 21-04-042/05.02.2021г. за нарушение на чл.209а, ал.1 от ЗЗдр., а въз основа на АУАН от кмета на Столична община било издадено и обжалваното пред СРС НП № СО-33-М-21-04-042/12.04.2021г., с което на А. било наложено административно наказание глоба в размер на 300.00лв.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на св. М.- актосъставител, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

СРС е отменил издаденото от кмета на Столична община НП с мотив, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото според СРС длъжностното лице, съставило и подписало АУАН не било определено с надлежен акт да съставя АУАН за нарушения по чл. 209а, ал. 1 ЗЗдр. СРС приел, че не е налице материална и териториална компетентност на актосъставителя да съставя актове за нарушения на чл. 209а, ал. 1 ЗЗдр.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Със Заповед № СОА20-РД09-2654/22.10.2020 г., кметът на СО е определил

длъжностни лица от Столичната общинска администрация за установяване на нарушения по чл. 209а от ЗЗдр. и за съставяне на актове. В заповедта изрично са посочени служителите с материална и териториална компетентност по чл. 209а от ЗЗдр., сред които не са началниците на съответните районни инспекторати, каквито е била актосъставителя И. М. – началник РИ „Оборище“. Във връзка с тази заповед, със Заповед № СОА20-РД09-2661/22.10.2020 г., кметът на СО е наредил директорът на Столичния инспекторат, съвместно с началника на сектор Общинска полиция да предприемат необходимите действия и да създадат необходимата организация за създаване на нарочни екипи, които да извършват проверки относно спазването на въведените със заповеди на министъра на здравеопазването или директора на СРЗИ противоепидемични мерки в търговските обекти и нощните заведения на територията на СО. Наредено е при констатиране на нарушения, упълномощените длъжностни лица да съставят АУАН по реда на чл. 209а, ал.3 ЗЗдр. Т.е. втората заповед препраща към първата.

Правилно СРС е приел, че съставият АУАН не е сред упълномощените от т.1 до т. 7 от заповед № СОА20-РД09-2654/22.10.2020 г. на кмета на СО лица. Заповедта не може да се тълкува разширително, доколкото със същата изрично са изброени конкретни служители от СО и длъжността на служителите от Столичния инспекторат, които могат да съставят актове за нарушения на чл.209а от ЗЗдр., като началника на РИ „Оборище“ не е сред изрично посочените длъжности. За да се приеме противното, то е следвало кметът на СО да бъде по-изчерпателен в изброяването на служителите, които са ангажирани с установяването на конкретното нарушение по чл.209а от ЗЗдр. Това се подкрепя и от издадената впоследствие Заповед № СОА20-РД09-2661/22.10.2020 г., в частност т.2.1, с която кметът на СО отново препраща към предходната си заповед като посочва, че при констатирани нарушения на установените противоепидемични мерки, упълномощените със Заповед № СОА20-РД09-2654/22.10.2020 г. инспектори от Столичен инспекторат съставят АУАН по реда на чл.209а от ЗЗдр. Видно от приложена по делото длъжността характеристика за длъжността „началник районен инспекторат“, връчена на актосъставителя И. М. на 22.02.2011 г., последната към датата на съставяне на АУАН не е била инспектор в Столичния инспекторат, а началник на Районния инспекторат. Независимо, че съгласно длъжностната характеристика, част от основните трудови задължения на М. като началник са при констатиране на административни нарушения да съставя и предявява АУАН, то предвид съществуването на изричното упълномощаване от кмета на Столична община на определени служители и на определени длъжности, които са материално и териториално компетентни да констатират нарушения по чл.209а от ЗЗдр., сред които не са началниците на районните инспекторати, СРС правилно е приел, че св. М. не е била сред служителите, които могат да съставят АУАН за конкретно това нарушение.

В допълнение, настоящият състав намира, че е извършено и друго съществено процесуално нарушение в хода на административнонаказателното производство. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗЗдр. (в прил. ред., ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. В съставения акт изобщо не е посочена издадената Заповед № РД- 01-51/26.01.2021 г. на министъра на здравеопазването, с която са били

въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I, 7 от същата, е въведено и задължение за всички лица, които се намират в закрити или на открити обществени места в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, търговски обекти, паркове, църкви, манастири, храмове, зали, улици, автобусни спирки и др., да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата. Тази заповед е посочена за първи път едва в наказателното постановление. С оглед на обстоятелството, че нормата на чл. 209а от ЗЗдр. е бланкетна, доколкото тя предвижда санкция за нарушение или неизпълнение на въведени от министъра на здравеопазването или от директора на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2 от закона, съществена част от обстоятелствата на извършване на нарушението е посочването на акта, с който са въведени тези мерки. Фактът, че тази заповед е обявена и би следвало да е известна на касатора, не елиминира задължението на административните органи да я посочат още при съставяне на акта, доколкото това задължение следва пряко от нормата на чл. 42 от ЗАНН. Този порок е съществен и не може да се отстрани по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Още повече, че след като административният орган претендира, че е компетентен да установява нарушения по чл. 209а от ЗЗдр. се предполага, че е запознат и може да посочи коя конкретно заповед е нарушена и в какво се състои нарушението.

Не може да не бъде отбелязано и несъответствието на съдържанието на акта и наказателното постановление с изискванията на чл. 42 и 54 от ЗАНН във връзка с посочването на изпълнителното деяние на нарушението. В АУАН е посочено, че лицето „няма поставена защитна маска за лице“, докато в НП описанието на нарушението е по-изчерпателно - „няма поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, покриваща изцяло носа и устата – от основата на носа до брадичката“, което изпълва като съдържание изискванията за носене на маска, инкорпорирани в заповедта на министъра на здравеопазването. Това от своя страна сочи за липса на дължимата от закона прецизност, доколкото с АУАН се дава началото на производство по привличане на лицето към административнонаказателна отговорност с налагане на съответна санкция като евентуална последица, поради което най-малкото, което органът дължи е пълно, точно и ясно формулиране на всички факти и обстоятелства, в частност на вмененото нарушение, което в настоящия случай не е сторено. Допуснатите в административнонаказателното производство нарушения, засягащи съдържанието на акта и наказателното постановление са съществени и също са самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

По изложените съображения настоящия съд намира, че следва обжалваното решение на СРС да бъде оставено в сила като постановено при липса на визираните от касатора основания.

При този изход на спора на ответника по касация се дължат разноски каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.02.2024 г., постановено по НАХД № 1909/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.